

TISKOVÁ ZPRÁVA
V Trutnově 10. 3. 2011

BAREVNÝ PŘÍBĚH Z HAJNIC

Díky Barevným domkům má její život smysl...

„Helence byl necelý rok, když v roce 1974 přišla do Ústavu pro mentálně postižené v Hajnicích nedaleko Trutnova. Několik let jenom ležela, trvalo několik dalších roků než se naučila mluvit a chodit. Vyrůstala v děsivých podmínkách trestání, ponižování a možná by to tak zůstalo dodnes, nebýt Barevných domků...“

Začneme však pěkně od začátku. Helenka je mentálně postižená a její rodiče jí do ústavu dali krátce po narození. Několik let jen ležela a nikdo se jí nevěnoval. „Celé dny jsem jen koukala do stropu. Křičeli na mě a jídlo mi dávali rychle velkými lžicemi. A já tak moc toužila po pohlázení a pomazlení...“ říká Helenka dnes. Pamatuje si všechno do posledního detailu. Každý svůj pocit. Pak ji jedna z řádových sester naučila chodit a poté i mluvit. Za dveřmi ústavu však panovala totalita a době odpovídaly i podmínky v ústavu, kde měla Helenka vyrůstat. „Všechno kolem bylo bílé a zapáchalo to tu,“ říká dnes už dospělá žena. Křik, tresty, zákazy a nelidské zacházení byly na denním pořádku... „Sice jsem se stěhovala mezi ty šikovnější, ale dospělí - vychovatelé a sestřičky byli zlí, občas mě i zmlátili...“ vzpomíná Helenka, přitom jí úsměv na rtu nemizí. Proč? Na to ošklivé se totiž snaží zapomenout... „Pak se ale něco změnilo. Najednou přibývalo vychovatelů, mohli jsme se jezdit na výlety ven, a dokonce jsme mohli pracovat. Začali se mě dokonce ptát, co se mi líbí, jestli mě práce baví, bylo to moc fajn.“ V polovině devadesátých let se totiž péče o mentálně postižené v Hajnicích začala ubírat jinou cestou. Barevné domky Hajnice, tak se dnes přispěvková

organizace jmenuje, se snaží všechny své klienty, pokud je to vzhledem k jejich postižení možné, rozvíjet a postupně je začleňovat do normálního života. V době před třiceti lety nemožné, dnes běžná praxe. Stejně jako tomu bylo a je u Helenky. Před nedávnem oslavila čtyřicáté narozeniny, když se s ní bavíte, zjistíte, že energie má na rozdávání. Je aktivní jako málo z nás. Díky kvalitní a individuální péči v Barevných domcích dnes může bydlet v jednom z bytů v domě chráněného bydlení v Trutnově. Chodí do práce, jezdí sama autobusem, nakupuje, vaří, stýká se s kamarády (a že jich má!) a dokonce navštěvuje kurzy tance. Před čtyřiceti lety jí systém označil cejchem nesvéprávné bytosti, bez citů a potřeb, „ležáka“ kterého nic jiného v životě nečeká. Díky Barevným domkům a skvělým lidem v nich má její život smysl a cítí se šťastná tak, že by jí mnozí mohli závidět.

*Barevné domky Hajnice
Hajnice 46
544 66 Hajnice
tel: 499 393 812
www.barevnedomky.cz*

Kontakt pro komunikaci s médii

*Xantipa Agency, s.r.o.
Hanka Topolovová
Bulharská 66, Trutnov
tel: 499 941 941, 734 636 116
e- mail: hanka@xantipa.eu*